

Na fronti maršala Hindenburga, v kolikor pride ta fronta za naše čete v poštev, poveljujejo od juha proti severu, od Tarnopola proti severu, generalni polkovnik Böhm-Ermolli, potem generalni polkovnik Terstjanski, na to general Fath in še severneje bavarski princ Leopold.

Rusi bi pred Lvovom radi predrli našo fronto.

Po padcu mesta Brodi so se Rusi navadili z veliko premočjo na našo fronto ob močvirnatem ozemlju gornjega toka reke Seret. Sovražni sunek na tej črti je naperjen v prvi vrsti proti Lvovu. Tukaj bi Rusi radi predrli našo fronto. V prostor med mestoma Brodi in Tarnopol so vrgli ogromne množine svojih rezerv. Posrečilo se jim je, da so dne 5. avgusta prekorčili reko Seret in so zasedli zahodne brežine reke. Rusi si skušajo od tam priboriti pot na krvava bojišča avgustovih dni leta 1914 pri Gologorih, Pomoržanih in Przemislanih. Tukaj poveljuje našim četam generalni polkovnik Böhm-Ermolli, kojega generalštabni šef je dr. Bardolff.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču se še vedno nadaljuje ofenziva angleško-francoskih čet, ne da bi prišlo do odločilnih uspehov. Pozorišče najhujših bojov je ob obeh bregovih reke Somme. Angleško-francoske čete so v sedanji pettedenski ofenzivi pridobile 94 kvadr. km ozemlja. Tudi na ozemlju reke Moze se bijejo sedaj skrajno hudi boji. Zelo krvavi so infanterijski boji za verdunsko predutrdbo Thiaumont. V borbi za Verdun, ki že traja pet mesecev, še vedno ni prišlo do odločitve. Italijani pošljejo baje 60.000 mož Verdunu na pomoč. Tudi Portugalska, kateri sta Anglija in Francija dovolili večje posojilo, odpošlje dva diviziji pred Verdun. Del teh čet se že nahaja na potu. Angleži so poslali na francosko bojišče veliko novih čet, iz česar se sklepa, da se bo angleško-francoska ofenziva nadaljevala.

Boji ob Sommi strašni.

Očividno opisuje boje ob reki Sommi sledeče: Boji ob reki Sommi so ena sama najgrozovitejša bitka v tej svetovni vojski. Angležem se je posrečilo prodreti blizu do mesta Peronne. Peronne je v planu. Uničena je krasna stolna cerkev iz 16. stoletja, porušena lepa, zgodovinsko važna mestna hiša, in uničen je dragoceni mestni muzej. Peronne je ena sama razvalina, kajti niti eden meter zidovja ni ostal nepoškodovan.

General Joffre o koncu vojske.

Pariški listi priobčujejo sledeči pogovor francoskega armadnega vrhovnega poveljnika generala Joffrea z ameriškim časnikarjem glede vojnega položaja in o končni zmagi: Naši sovražniki so že vpoklicali zadnje svoje rezerve, katerih ne morejo več pošiljati sedaj tako kakor poprej od kraja v kraj. Ni moja naloga presojati, kako dolgo še bo trajala vojska, mogoče še tedne, mogoče pa tudi zelo kratko časa. Bržčas bo pa konec vojske tedaj, ko bodo naši sovražniki popolnoma izčrpani, kar se bo brez dvoma zgodilo. Sovražnik ve ravno tako dobro kot mi, da je dosegla vojska svoj vrhunec. Petmesečni francoski odpor pred Verdunom je izjalovil nemški narti. Mi imamo sedaj 122 divizij na bojišču.

Turška bojišča.

Na vseh turških bojiščih, izvzemši Mezopotamijo, je prišlo zadnje dni do večjih dogodkov.

Na kavkaškem bojišču je prodrlo rusko desno krilo 14 km zahodno od kraja Gümüşhane, središče pa 22 km zahodno od mesta Erzingian. Levo rusko krilo je pa zasedlo črto Palu-Bilis. Na tej črti je dosegla ofenziva turških čet nekaj uspehov in ustavila rusko prodiranje.

Na egiptovskem bojišču je prišlo dne 3. avgusta pri kraju Romani vzhodno od mesta Port-Said ob Sueškem prekopu do večjega spopada med turškimi in angleškimi četami. Tozadevna poročila si zelo nasprotujejo. Turško uradno poročilo pravi, da je bil sunek turških čet proti angleškim postojankam uspešen, dočim zatrjuje angleško uradno poročilo, da je bil naval turških čet, broječih 14.000 mož, popolnoma odbit ter da je bilo v tem boju vjetih 400 do 500 Turkov.

Rumunija.

Rumunija je uganka.

Rumunija je kakor je bila Italija v prvem vojnem letu. Kakor hitro se nam na bojiščih nekoč slabo godi, že se prikaže njen škodoželjni obraz na

obzorju in se sliši njeno rožljanje z orožjem. Tako je bilo tudi pretekle tedne zaradi dogodkov v Galiciji. Četudi se trenutno ni baš Rumunije, vendar ji pa ne smemo nikdar za 14 dni naprej zaupati. V sedanji vojski smo se pač dodobra naučili, da Rumunija proti nam ni popolnoma zanesljiva.

Zbiranje rumunskih čet.

Kralj je odpovedal velike manevre, ki bi se naj začeli dne 14. avgusta, ker se je splošno smatralo, da niso nič drugega, kakor prikrita mobilizacija. Toda mesto odpovedanih manevrov so odredjena zdaj splošna zbiranja rumunskih čet na dan 20. avg.

Vesti o rusko-rumunski pogodbi.

Bolgarske vesti hočejo vedeti, da je bila med Rusijo in Rumunijo sklenjena pogodba, v kateri se je Rumunija zavezala se udeležiti vojne pod naslednjimi pogoji: 1. Rusi morajo izvajati proti Hindenburgu vidne uspehe, 2. vreči morajo Avstrijce in Nemce iz Galicije v Karpate, 3. poslati morajo Rumunom pomožno armado 200.000 mož in 4. izdatno podpirati Rumunijo z municijo in z denarjem. To poročilo se v Bukarešti zanikuje. Zdi se, da kakoršne koli odločitve rumunske vlade sploh ni pričakovati pred začetkom septembra. Rumunska vlada objavlja v poluradnem "Victorulu" članek, ki znova svari pred raznimi vznemirjajočimi poročili ter obsoja liste, ki jih razširjajo. Ta poluradni članek pa se na drugi strani spretno izogiba vsaki jasni besedi o dejanskem stanju političnega položaja.

Rumunija prodaja naše in nemško blago na Rusko?

Budimpeštanski listi objavljajo prav čudno poročilo iz Rumunije. To poročilo pravi namreč, da prodajajo Rumuni industrijalno blago, ki prihaja v "Merkurjevih" vlakih iz Nemčije, oziroma iz Avstrije, na Rumunsko — Rusom. Ako je to res, potem gre tu za vsega obsojanja vredno zlorabo zaupanja, in potem je sumiti, da so Rumuni sklenili trgovsko pogodbo z Nemčijo in Avstrijo ne le, da sami dobivajo naše blago, temveč da nas napravijo za dobavitelje naših sovražnikov! Poroča se, da je nemška nakovalna komisija v Bukarešti proti tej zlorabi že protestirala in da so rumunske oblasti obljubile strogo nadzirati izvoz v Rusijo.

Rumunija zadržuje naše vagone?

List "Corriere della Sera" poroča preko Pariza: Avstrijski poslanik v Bukarešti je zahteval od rumunske vlade, da vrne onih 1100 železniških vagonov, ki so služili v času ruske invazije za transport bukovinskih beguncev. Rumunska vlada je to zahtevo odklonila in si vse vagone pridržala. Zelo prijazno.

Priprave za zimo.

Kakor se poroča iz Dunaja, je vojno ministrstvo razpisalo dobavo različnih za zimo potrebnih vojaških predmetov. To se pravi, da ni veliko upanja na mir in da moramo biti na vse pripravljene.

Grčija.

Nejasnost na Grškem.

Ker vsa poročila iz Grčije prihajajo po četverospornih brzojavnih žicah, za to ni čudo, ako vsa poročila pravijo, da raste priljubljenost četverospornih in s tem tudi Venizelosova. Nam se pa zdi vendar čudno, da bi se ljudstvo, ki je moralo stati dve leti v vojski, že sedaj čez par let zopet navduševalo za vojsko.

Samostojnost na Poljskem.

Zasedena Poljska bo dobila v najkrajšem času važne politične pravice, pravijo, da dne 18. avgusta. Poljsko ljudstvo z veselo nestrpnostjo pričakuje novih dogodkov. Kakor javlja "Ziemia Lubelska", dobijo vsa mesta in vsi trgi v zasedeni Poljski samostojno občinsko upravo.

Portugalska in vojska.

Portugalsko ljudstvo je nevoljno, da se Portugalska udeleži vojske, tembolj pa so zadovoljni svobodomiselnimi voditelji portugalske vlade. Takoj v začetku vojske so ti politiki začeli naročati v ogromnem številu vojno gradivo, pri čemur so imeli svoje velike koristi. Portugalsko ljudstvo more prelivati svojo kri, vladni možje pa si polnijo svoje žepce.

Uporni župan.

List "Kölnische Zeitung" poroča: Bruseljski

župan se odločno brani, da bi plačal globo 1.250.000 frankov, katero je mestu naložil nemški pravatelj general pl. Bissingen radi izgrediv povodem belgijskega narodnega praznika.

Naše žrtve za domovino.

V bolnišnici v Tullnu na Nižje-Avstrijskem je umrl 22letni posestniški sin Janez Pliberšek, doma iz Morja pri Framu. Na bojišču je bil ranjen in si je še nakopal bolezen, ki ga je uničila. Rajni je bil zvest Marijin družbenik, izborni pevec in je rad sodeloval pri društvenih prireditvah. — Na laškem bojišču je bil težko ranjen Franc Grofič, oženjen posestnik pri Mariji Snežni. Granata mu je zdrobila obe nogi, kateri so revežu morali v bolnišnici odrezati. Operacije ni prestal. Radi prehudih bolečin in prevelike izgube krvi je izdihnil. Rajni junak je bil rodom iz Selnice ob Muri. — Se le sedaj je prišla žalostna novica, da je dal svoje življenje za domovino Janez Dvoršak, posestnik v Zagajskem vrhu, župnija Sv. Benedikt v Slov. gor. Padel je že dne 29. oktobra lanskega leta. Bil je daleč naokoli znan zidar in dober delavec. Zapušča ženo in več nepreskrbljenih otrok. — Na italijanskem bojišču je padel dne 12. julija mladenič Matija Geček, star 20 let, doma na Ščavnici pri Sv. Benediktu v Slov. gor. — Dne 9. t. m. je minulo že leto, odkar sta padla v cvetu mladosti junaške smrti na severnem bojišču slovenska junaka Jožef Olorappec iz Frankovec in Matija Šterman iz Huma pri Ormožu. Bila sta vzorna narodnjaka. — Na tirolski fronti je dne 2. t. m. junaške smrti za domovino padel spoštovani Konrad Majcen, posestnik v Jastrebecih pri Ormožu. Bil je pridlen mož svoje žene in med ljudstvom posebno priljubljen. Bojev se je udeležil v Galiciji po dvakrat in proti Italijanom, kjer je tudi našel junaški grob. — Se le sedaj smo izvedeli, da je že dne 1. aprila 1915 umrl na zadobljenih ranah Alojzij Ditrik, posestnik na Kamenščaku, župnija Sv. Peter pri Mariboru. Bil je ljubeznjiv, miren in povsod priljubljen, zato pa tudi od vseh obžalovan. — Padel je dne 30. junija v Val d'Asa na Tirolskem, zadet od sovražne granate, vrl posestnik in skrben oče Franc Gracner po domače Tranč, v Brdem št. 1 pri Planini. Zapustil je vdovo z 6 nepreskrbljenimi otroci. — Tudi iz sladbogorske župnije je že zahtevala domovina mnogo žrtiev. Med njima sta tudi Melod Orač in Matevž Medved, oba v najlepših letih. Orač je bil zadet s šrapnelom, da je bil kmalu mrtev in ni imel prestati nobenih bolečin. Medved pa, kakor poroča njegov prijatelj Karol Juteršnik, je pri kopanju predaleč odplaval in ni ga bilo več.

Nesmrtna slava slovenskim junakom!

Tedenske novice.

Po smrti odlikovan. Cesar je podelil t. g. Jožetu Fabjanu, župniku pri Sv. Luciji, ki ga je usmrtila laška granata, viteški križec Franc Josipovega reda na traku vojaškega zaslužnega križca.

Zlato mašo je v Soboti med ogrskimi Slovenci obhajal dne 6. avgusta bivši martjanski plebanoš č. g. Jožef Bagari.

Duhovniške vesti. Č. g. vojni kurat Marko Krajnc je oboel. Na njegovo mesto je k 87. pešpolku vpoklican č. g. Anton Persuh, prej kaplan v Dolu.

Nov grško-rumunski pravoslavni metropolit na Ogrskem. Za metropolita grško-rumunske pravoslavne cerkve na Ogrskem je bil izvoljen vladni kandidat državni poslanec Bazilij Mangra. Novo izvoljeni metropolit, ki je zaupna oseba grofa Tisze, si je v zadnjih letih na vladino željo prizadeval, da bi med rumunskim ljudstvom uveljavil madžarske narodno-politične težnje, kar pa se mu ni posrečilo.

Očividno varstvo Marijino nad našimi junaki. Bivši voditelj Marijine družbe in Mladeniške Zveze pri Sv. Križu nad Mariborom, Ljudevit Nudl, piše svoemu župniku iz tirolskega bojišča: Naznaam Vam, da sem bil dne 26. junija v hudem artilerijskem boju. Popoldne ob enih nas je sovražnik zapazil, začel je sipati granate in šrapnele na nas, da je bila groza. Mene je zadela krogla od šrapnela ravno na prsa, ali glejte res čudo! Na prsih nosim že od začetka svojega življenja Marijino svetinjo, krogla mi je predrila bluzo, dalje pa me ni poškodovala celo nič. Zahvaliti se pač imam edino preblaženi Devici, da me je doslej tako zvesto varovala. Drugi zanimiv dogodek se mi je pripetil par dni pozneje. V noči na 29. junija se vlečem v svojo borno in mrzlo hišico, sotorček, seveda kar oblečen, kakor je tukaj že navada. Ponoči med spanjem prihrči puška krogla, predere sotor in mojo odejo ter se zarije v borovje, iz katerega imamo narejene naše postelje. Zopet mi ni bila odločena smrt, ostal sem nepoškodovan. Očividno čuje mogočna materina roka Marijina nad našimi junaki! Koncem meseca julija je bil vrl mladenič za svoje neustrašeno vedenje pred sovražnikom odlikovan z bronasto kolajno hrabrosti. Veseli-